

To je hiter in priročen povzetek najpomembnejših informacij o tečaju.

1 Učni cilji

Po zaključku tega 60-minutnega tečaja boste vedeli:

- kakšna je pomembnost carinskega vrednotenja;
- kaj pomeni carinsko vrednotenje za carinske namene;
- katere so metode vrednotenja.

2 Pregled carinskega vrednotenja

Carinsko vrednotenje je postopek za določitev carinske vrednosti blaga.

Carinska vrednost je podlaga za:

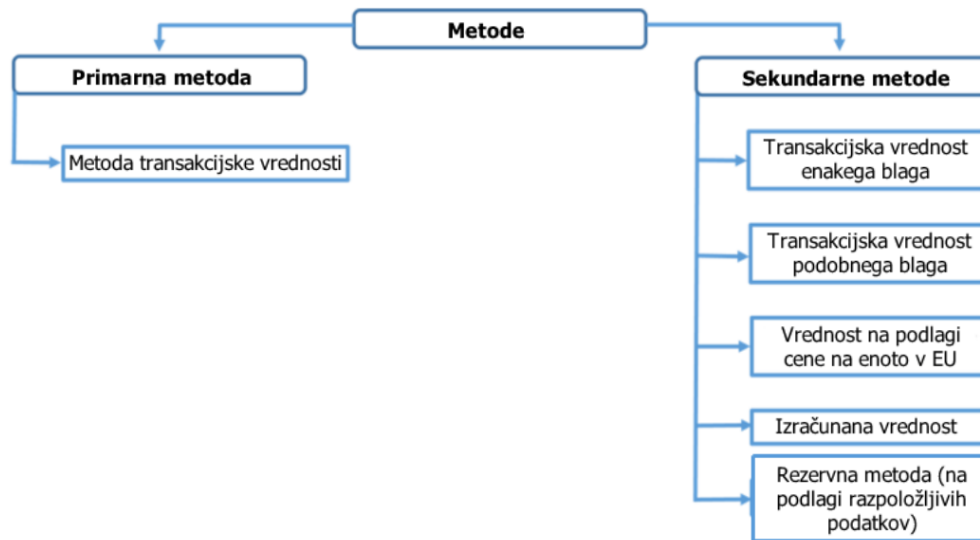
- izračun carinske dajatve, kadar se ta zaračunava v odstotku od vrednosti blaga in je znana kot 'dajatev ad valorem';
- izračun DDV na uvoženo blago;
- izdelavo trgovinske statistike.

EU uporablja mednarodno sprejeti pojem 'carinska vrednost' določen s Sporazumom WTO o carinskem vrednotenju (Sporazum o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz 1994).

Vse države članice WTO so dolžne izvajati ta sporazum in uporabljati to metodologijo.

Tudi nekatere nečlanice WTO so se ga odločile sprejeti; zato se uporablja v veliki večini vse mednarodne trgovine.

Metode za določanje carinske vrednosti je treba uporabljati v predpisanem zaporedju, kot je prikazano.

3 Primarna metoda ali metoda transakcijske vrednosti

Primarna osnova za carinsko vrednost blaga je transakcijska vrednost.

To je cena, ki je dejansko plačana ali jo je treba plačati za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Unije, prilagojena v skladu s posebnimi zahtevami, navedenimi v pravilih.

Primarna metoda transakcijske vrednosti se uporablja za okrog 95 % trgovine v

EU. Pogoji za uporabo primarne metode so:

- pri prepustitvi ali uporabi blaga za kupca ne sme biti nobenih drugih omejitev razen določenih sprejemljivih omejitev;
- prodaja ali cena ni odvisna od pogojev, za katere ni mogoče določiti vrednosti blaga;
- prodajalec ne bo upravičen do izkupička od vsake poznejše ponovne prodaje, prepustitve ali uporabe blaga s strani kupca, razen če se lahko opravi ustrezna uskladitev;
- Oziroma če sta kupec in prodajalec povezana, ta njun odnos ne vpliva na ceno.

Če carinski organ utemeljeno dvomi, da deklarirana transakcijska vrednost ne predstavlja celoten plačan ali plačljiv znesek, lahko od deklaranta zahteva predložitev dodatnih informacij in spremnih listin.

Če dvom potem še vedno ostaja, se carinski organ lahko odloči, da zavrne vlogo za metodo transakcijske vrednosti in določi vrednost blaga po sekundarni metodi.

Elementi, ki morajo biti vključeni v ceno blaga, so:

- Stroški, ki jih je imel kupec in niso vključeni v plačano ceno: provizije, stroški posredništva, stroški zabožnikov ter vrednost blaga in storitev, ki jih je brezplačno ali po nižani ceni zagotovil kupec in se uporabijo pri proizvodnji uvoženega blaga;
- Avtorski honorarji in licenčnine za vrednoteno blago, kadar so plačani kot pogoj za prodajo blaga;
- Izkupiček vsake nadaljnje prodaje, prepustitve ali uporabe uvoženega blaga, ki gre v korist prodajalca;
- Stroški prevoza in drugi sorodni stroški do točke vstopa na carinsko območje Unije.

Elementi, ki se ne vključijo v carinsko vrednost blaga:

- Prevozni stroški uvoženega blaga po njegovem vstopu na carinsko območje Unije;
- Stroški obresti,
- Uvozne dajatve ali druge dajatve, ki jih je treba plačati zaradi uvoza;
- Stroški montaže in vzdrževanja, ki nastopijo po vstopu na carinsko območje Unije;
- Nakupna provizija.

Carinski organi lahko na zahtevo dovolijo, da se nekateri zneski določijo na podlagi posebnih meril, ki morajo biti določeni v dovoljenju, kadar jih ni mogoče določiti na dan sprejema carinske deklaracije. To so na primer:

- elementi cene;
- elementi, ki morajo biti vključeni v carinsko vrednost;
- elementi, ki se ne vključijo v carinsko vrednost blaga.

4 Sekundarne metode

4.1 Transakcijska vrednost enakega blaga

Ta metoda sestoji iz uporabe sprejete transakcijske vrednosti enakega blaga, uvoženega ob istem ali približno enakem času.

Enako blago je enako v vseh pogledih, vključno s fizikalnimi lastnostmi, kakovostjo in slovesom blaga. Enako blago proizvede v isti državi isti proizvajalec.

4.2 Transakcijska vrednost podobnega blaga

Ta metoda sestoji iz uporabe sprejete transakcijske vrednosti enakega blaga, uvoženega ob istem ali približno enakem času.

Podobno blago je po sestavnih materialih in značilnostih zelo podobno vrednotenemu blagu. Proizvedeno je bilo v isti državi kot uvoženo blago. Blago mora biti trgovsko zamenljivo.

4.3 Vrednost na podlagi cene na enoti ali deduktivna metoda vrednotenja

Carinska vrednost je izračunana na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali enako ali podobno blago prodaja nepovezanemu kupcu v največji skupni količini v Uniji.

Ker je izhodišče prodajna cena v državi uvoza, so potrebni različni odbitki, v glavnem v zvezi s stroški, ki nastanejo v EU, da se ta cena zniža na ustrezno carinsko vrednost.

4.4 Izračunana vrednost

Izračunana vrednost sestoji iz vsote stroškov vrednosti:

Materiala in proizvodnih stroškov

- + Zneska dobička in splošnih stroškov, ki ustreza zneskom, ki se običajno kažejo pri prodaji blaga enake vrste ali narave +
- + Stroški prevoza, zavarovanja in manipulativni stroški do točke vstopa na carinsko območje Unije.

Gospodarski subjekt lahko zahteva uporabo te metode v obratnem vrstnem redu z metodo vrednosti na podlagi cene na enoto.

4.5 Rezervna metoda (na podlagi razpoložljivih podatkov)

Ta metoda se uporablja, če ni bilo mogoče uporabiti nobene od prej navedenih metod.

Osnovana je na prejšnjih metodah, uporabljenih z razumno stopnjo prožnosti.

Kadar koli je le mogoče, naj bi carinska vrednost, določena po tej metodi, temeljila na prejšnjih določenih vrednostih.

Zapomnite si, da je to samo hiter in priročen povzetek najpomembnejših informacij o tečaju. Za verodostojno se šteje le zakonodaja Evropske unije, objavljena v Uradnem listu Evropske unije. Komisija ne prevzema nikakršne odgovornosti v zvezi z usposabljanjem.